

У име Оца и Сина и Светога Духа

Данас славимо браћо и сестре свете равноапостолне цара Константина и мајку његову царицу Јелену, који се удостојише те славе и те части од Господа да их прославља данас цео хришћански свет од истока до запада и од севера до југа.

Цар Константин, иако рођен као незнабожац, у току свога живота упознао је веру Православну, и помоћу чуда Господњег које је доживео пред једну одлучну битку, да му се јави на небу усред бела дана крст од сјајних звезда на небу са натписом *овим њобеђуј* што је било пресудно да он свога непријатеља победи у тој у тој битци, али и да победи самога себе и да од цара учини слугом Господа Христа, вечнога Цара и Господа.

Отуда је свети цар Константин касније издао један едикт, један проглас којим је хришћанство добило слободу у римској империји, да се слободно проповеда, да се вера Христова слободно исповеда. Јер до тада три века хришћанство је било љуто гоњено од римских царева и јеврејских старешина. Од тада хришћанство је добило слободу која је повремено ту и тамо поново нарушавана, као за време Јулијана одступника или за време безбожника у царској Русији и по другим местима где су они завладали привремено. А његова мајка, царица Јелена желела је да пронађе то чудесно дрво, Крст Господњи на коме је Господ страдао, јер после његовог васкрсења постарали су се Јевреји да уклоне трагове страдања Господа Христа како би умањили Његово поштовање.

И градећи цркву у Јерусалиму радници су пронашли три Крста у земљи закопана. Био је сада проблем како од њих разазнати који је Христов Крст, а који су крстови оне двојице разбојника. И ту је Бог силом својом посведочио, јер су на једнога мртваца редом стављали ове крстове, са вером да од онога од којег мртвац оживи да ће то бити Христов Крст. И тако је и било. Ставили су један крст, други крст, није било никаквога знака... кад су ставили трећи крст на њега, мртвац је оживео и тиме се сила Божија (показала) посведочила који је Крст Господњи који је онда чуван у јерусалимском храму, који је подигла управо царица Јелена на месту страдања Господа Христа на Голготи и он обухвата и место Његовога гроба и Васкрсења.

Ето те дивне светитеље, те равноапостолне, који су много учинили за ширење вере хришћанске у свету, нарочито што је цар Константин сазвао и I васељенски сабор када је Црква Божија била узнемирена изнутра јересју Арија, једнога свештеника из Александрије који је проповедао јерес, који је квариио хришћанско учење. Онда је цар Константин сазвао I васељенски сабор од 318 Светих Отаца који су утврдили Веру Православну и донели овај

Символ вере који ми и до данас исповедамо на свакој Литургији и у свакој прилици.

Када се Богу молимо ми читајући Символ вере потврђујемо исповедано да смо Православни Хришћани, да смо остали верни ономе учењу које је Господ донео људима на земљу и предао им преко својих Светих Апостола и касније преко Светих Отаца. Цар Константин је рођен у нашим крајевима недалеко од Ниша, али наравно од родитеља незнабожачких, али ето премудрошћу и силом Божијом постао хришћански Цар и показао пут многим како се Богу може служити на сваком степену људскога служења, људскога живота. Зато Црква Божија прославља подједнако и оне пустињаке који нису имали нигде ништа, који нису имали кору хлеба и одећу на себи, као што прославља и царе.

Као што и наша Света Црква Православна-Светосавска има у својим редовима својих светитеља и владаре из лозе Немањића, и мученике из рода сељачкога и подвижнике из обичнога народа. Зато каже се да Господу Христу нема цара ни слуге ни просјака ни господара, сви су једнаки ако чувају чисту веру и живе по тој вери. Јер заиста у Царству Христовоме неће знати ко је цар а ко просјак него ће сви бити у истој слави Божанској коју Бог дарује онима који га љубе и који му животом својим служе овде на земљи и угађају. Нека би дао Бог молитвама Светога цара Константина и његове Свете мајке царице Јелене и наших славних светих предака да и ми њихови потомци одржимо веру православну, да останемо на путу Светосавском без обзира на невоље и страдања кроз која пролазимо, јер по томе ће нас Господ познати и признати за своје верне слуге. И надамо се да нам дарује Царство Своје и живот вечни у њему да би тамо и ми заједно са свима Светима славили Оца и Сина и Светога Духа кроза све векове и сву вечност амин. Срећан празник браћо и сестре.